

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-442
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. R.J. Paris, prof. mr. M.L. Hendrikse, leden en
mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 21 mei 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 22 mei 2020
Aard uitspraak : Bindend advies
Bijlagen : Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

Samenvatting

EVR. IVR. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument opgenomen in de interne en externe registers voor de duur van acht jaar omdat zij Consument ervan verdenkt een stuk te hebben vervalst welke hij in een procedure tegen de Bank heeft ingebracht om de Bank te misleiden. Consument heeft hiertegen geprotesteerd en verwijdering van de registraties en een schadevergoeding gevorderd. De Commissie oordeelt dat het handelen van Consument een vermoeden van fraude oproept maar dat dit onvoldoende is voor het vereiste voor registratie, namelijk dat moet worden vastgesteld dat de gedraging een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude oplevert. De registraties dienen te worden verwijderd. Daarnaast ziet de Commissie geen grond voor het toewijzen van de door Consument gevorderde schadevergoeding. De vordering wordt gedeeltelijk toegewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier; de aanvullende stukken van Consument van 27 mei 2019 en 4 juni 2019;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument en het aanvullende stuk van 9 september 2019;
- de dupliek van de Bank;
- de aanvullende reactie van Consument van 13 november 2019;
- de aanvullende reactie van de Bank van 22 november 2019;
- de aanvullende stukken van Consument van 11 december 2019 en
- de reactie hierop van de Bank van 7 januari 2020.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een bindend advies. De Bank is bindend aangesloten. De uitspraak is daardoor bindend.

De Commissie heeft vastgesteld dat de zaak op grond van de stukken kan worden beslist. Daarbij is meegewogen de verklaring van Consument geen prijs te stellen op een hoorzitting.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 In augustus 2008 heeft Consument een hypothecaire geldleningsovereenkomst gesloten met de Bank (hierna: de geldlening) met een hoofdsom van € 70.000,-. De geldlening is verstrekt ten behoeve van de financiering van de grond en de verbouwing van een vakantiewoning.
- 2.2 Op 1 oktober 2015 is de vakantiewoning verkocht. De opbrengst was onvoldoende om de geldlening terug te betalen en er ontstond een restschuld.
- 2.3 Consument heeft zich in 2017 bij Kifid beklagd over de handelwijze van de Bank en hij heeft gesteld dat sprake is geweest van overkreditering bij de totstandkoming van de geldlening.
- 2.4 Ter onderbouwing van zijn standpunten heeft hij in die procedure een stuk ingebracht waarop staat: 'Modelovereenkomst huur' en het logo van de Sociale Verzekeringsbank. Er staat dat sprake is van een gemeenschappelijke huishouding met zijn moeder vanaf 1 november 2001; dat zij hem de woning sindsdien ter beschikking heeft gesteld in verband met haar toenemende zorgbehoefte en dat Consument haar hiervoor iedere eerste van de maand per kas € 200,- betaalt en 'navenant' voor de kosten van de voorzieningen. Het stuk is ondertekend door Consument en zijn moeder; bij de datum van ondertekening staat 1 november 2001. De Bank was nog niet bekend met dit stuk.
- 2.5 De procedure bij Kifid is afgerond in januari 2019. De Geschillencommissie en de Commissie van Beroep van Kifid hebben zich bij de beoordeling van de klacht destijds niet uitgelaten over de authenticiteit van deze overeenkomst.
- 2.6 Op 5 februari 2018 heeft de Bank in een brief gezegd te twijfelen aan de juistheid van de door Consument in de procedure ingebrachte huurovereenkomst. Hierover heeft de Bank contact opgenomen met Consument waarna hierover over en weer is gecommuniceerd.
- 2.7 De Bank heeft op enig moment aangegeven de verklaringen van Consument over de huurovereenkomst niet geloofwaardig te vinden en zij heeft op 12 augustus 2018 politieaangifte gedaan voor valsheid in geschrift.

Het dossier omvat de brief van de politie van 19 augustus 2018 waarin staat dat de politie de zaak nu niet in behandeling kan nemen omdat andere misdrijven voorrang krijgen. De zaak wordt mogelijk op een later moment opgepakt.

2.8 Op 13 november 2018 heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het IVR, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) voor de duur van 8 jaar.

2.9 Op 10 december 2018 heeft de Bank Consument per e-mail een brief gestuurd waarin het volgende staat:

'Rabobank heeft uw gegevens opgenomen in haar Incidentenregister, het bijbehorend Extern Verwijzingsregister alsmede het Intern Verwijzingsregister.

Reden van opname

Reden van opname is het aanleveren van vervalste documenten in een KIFID procedure. Hiervan is aangifte gedaan bij de politie door Rabobank.

Toelichting registraties

Het Incidentenregister is een register waarin gegevens over incidenten en de bij die incidenten betrokken personen worden vastgelegd. Het register is bedoeld om de veiligheid en de integriteit van de financiële sector te waarborgen.

Het Extern Verwijzingsregister bevat de personalia van personen en bedrijven die bij een incident betrokken zijn geweest. Het Extern Verwijzingsregister kan ook door andere financiële instellingen worden bekeken. Komen uw gegevens in het Extern Verwijzingsregister voor? Dan kan een bank bijvoorbeeld weigeren met u een relatie aan te gaan of een product aan u te verkopen.

Het Intern Verwijzingsregister kan alleen door de Rabobank of één van de Rabobank Groepsonderdelen worden bekeken.

Gevolgen van registratie

De registratie is voor de duur van maximaal 8 jaar en eindigt op 26-03-2026. Dit kan langer worden als er tussentijds andere incidenten plaatsvinden.

Vragen of bezwaar

*Heeft u nog vragen over de registratietermijn of de reden van registratie?
Dan kunt u een brief sturen aan (...)*

2.10 In mei 2019 heeft Consument een klacht bij Kifid ingediend.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert dat de Bank zijn persoonsgegevens verwijdert uit het IVR, het Incidentenregister en het EVR. Daarnaast vordert Consument een vergoeding van de Bank voor immateriële schade welke door hem is begroot op € 100.000,-, verhoogd met de wettelijke rente over € 95.000,- vanaf 31 augustus 2008, en een proceskostenvergoeding.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Consument heeft zijn grondslagen en standpunten uitgebreid schriftelijk toegelicht, inhoudende - kort en zakelijk weergegeven - dat: deze vordering steunt op de grondslag dat de Bank ten onrechte de persoonsgegevens van Consument in de bovengenoemde registers heeft geregistreerd. Zij heeft daarmee in strijd gehandeld met de relevante wet- en regelgeving en de relevante jurisprudentie. Daarnaast heeft de Bank door het doen van een lasterlijke en valse aangifte bij de politie, de goede eer van zijn bekende familienaam aangetast hetgeen van negatieve invloed is op zijn bekende familielid met dezelfde achternaam. De hierdoor ontstane schade dient volgens Consument door de Bank te worden vergoed.

Verweer van de Bank

- 3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. De Commissie zal bij de beoordeling hierop ingaan.

4. Beoordeling

- 4.1 De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het EVR, het Incidentenregister en het IVR omdat zij Consument ervan verdenkt een valselijk opgemaakte huurovereenkomst te hebben ingebracht in een eerder gevoerde procedure tussen partijen bij Kifid (welke procedure zag op een andere kwestie tussen partijen dan de onderhavige). Consument heeft dit volgens de Bank bewust gedaan om tijdens die procedure het beeld te creëren dat hij overgefinancierd is en de hierdoor ontstane financiële schade te kunnen verhalen op de Bank.
- 4.2 Aan de Commissie ligt de vraag voor of de Bank de persoonsgegevens van Consument dient te verwijderen uit voornoemde registers. Registratie in het IVR betekent dat de persoonsgegevens van Consument ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

Vervolgens dient de Commissie te beoordelen of Consument recht heeft op een immateriële schadevergoeding en of Consument recht heeft op een proceskostenvergoeding. De Commissie behandelt dit in het navolgende afzonderlijk.

De registraties in het EVR en het Incidentenregister

- 4.3 Ten behoeve van het externe waarschuwingssysteem hebben financiële instellingen, zoals de Bank, een Incidentenregister waaraan een EVR is gekoppeld. De registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister kan voor Consument verstreckende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument weigeren of deze slechts aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers. Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377.
- 4.4 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het Protocol) en de (Uitvoeringswet) Algemene Verordening Gegevensbescherming ((U)AVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met de (U)AVG en het Protocol. Artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende.

Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

- 4.5 De Bank heeft aangevoerd dat zij de authenticiteit van de door Consument ten tijde van de procedure bij de Geschillencommissie van Kifid in 2017 ingebrachte huur-overeenkomst tussen Consument en zijn moeder in twijfel trekt. De Bank was eerder niet bekend met deze overeenkomst. De aanleiding voor een nader onderzoek was gelegen in het feit dat in de huurovereenkomst, die dateert van 1 november 2001, het huurbedrag in Euro's staat vermeld terwijl de Euro in Nederland in 2002 is ingevoerd. De Bank stelt dat Consument documenten heeft bewerkt dan wel vervalst met als doel de Bank te misleiden en dat sprake is van valsheid in geschrift.
- 4.6 Consument heeft op zijn beurt gesteld dat hij de originele overeenkomst uit 2001 in 2008 heeft herschreven en 'ge-update' ten behoeve van de hypotheekaanvraag. Hij erkent dat hij de datum van ondertekening heeft overgenomen op het nieuwe stuk omdat hij het beschouwt als een kopie van het origineel. Consument stelt dat de Bank bekend zou moeten zijn met deze overeenkomst omdat hij het stuk heeft opgestuurd ten behoeve van de financieringsaanvraag in 2008. Daar komt bij dat permanente bewoning van de vakantiewoning niet was toegestaan en daarop door de overheid streng werd toegezien.
- 4.7 Vervolgens heeft de Bank aangevoerd dat het door Consument ingebrachte stuk niet in 2008 kan zijn opgemaakt omdat het format dat Consument heeft gebruikt een format van de Sociale Verzekeringsbank betreft dat van latere datum is. Consument heeft daartegen ingebracht dat hij zich heeft vergist en dat de ingebrachte huurovereenkomst een exemplaar is dat hij in 2014 heeft herschreven ten behoeve van de aanvraag van een individuele pardonregeling voor permanente bewoning van de vakantiewoning. Dit is volgens Consument tevens door de betrokken autoriteiten geaccordeerd. Hij heeft dit moeten doen omdat het in 2008 herschreven exemplaar ernstig vervuild is geraakt. De overeenkomst heeft namelijk voor zijn raam gehangen ten behoeve van de controles die werden uitgevoerd in verband met het tegengaan van illegale bewoning van vakantiewoningen.

- 4.8 De Bank heeft vervolgens aangevoerd dat in het taxatierapport uit 2008 dat is opgemaakt ten behoeve van de financieringsaanvraag van Consument stond opgenomen dat Consument de vakantiewoning volledig bewoont; dat Consument niet heeft aangetoond dat hij huurpenningen aan zijn moeder heeft betaald en dat het niet onwaarschijnlijk is dat dit slechts een administratieve verhuuring betrof om Consument van een GBA-adres te voorzien.
- 4.9 Consument heeft hiertegen ingebracht dat de overeenkomst die hij heeft gesloten met zijn moeder op een format voor een huurovereenkomst is geschreven omdat dit in 2001 in overleg met de bevoegde autoriteiten zo is afgesproken. De overeenkomst met zijn moeder ziet op een overeenkomst die voortkomt uit mantelzorg. Consument is op het adres van zijn moeder een gemeenschappelijke huishouding gaan voeren waarbij de kostendeling van de woning aan de orde is geweest en een en ander op deze manier op papier is gezet.
- 4.10 De Commissie dient een oordeel te geven over de vraag of de Bank op juiste gronden de persoonsgegevens van Consument heeft geregistreerd en in het kader van de registratie in het Incidentenregister en het EVR of sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van het plegen van een strafbaar feit door Consument. De bewijslast in dit kader rust op de Bank. Consument heeft de stellingen van de Bank gemotiveerd weersproken.
- 4.11 Er is sprake van valsheid in geschrift als iemand een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken. In artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) staat:
- 1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.*
- 2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.*
- 4.12 Consument stelt een tussen hem en zijn moeder bestaande afspraak in het kader van mantelzorg en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding tot tweemaal toe te hebben overgeschreven (gekopieerd) op ander papier en de tekst heeft 'ge-update' door de bedragen in Euro's uit te drukken.

Consument heeft daarbij miskend dat hij de overeenkomst niet zowel kan overschrijven (met het oog op het maken van een kopie) als ‘updaten’, met als datum van ondertekening de datum van 1 november 2001 en hij heeft miskend dat een kopie dezelfde bewijskracht oplevert als het origineel. Bij de Commissie is echter, gelet op de verklaringen van Consument, zodanige twijfel gerezen aan de intentie van Consument dat niet kan worden vastgesteld of bij Consument het vereiste oogmerk op het vervalsen van de huurovereenkomst aanwezig is geweest. Het handelen van Consument roept een vermoeden op van fraude maar dit is onvoldoende voor het vereiste voor registratie, namelijk dat moet worden vastgesteld dat de gedraging een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan valsheid in geschrift oplevert. Naar het oordeel van de Commissie zou een strafrechtelijke beoordeling tot vrijspraak leiden omdat het oogmerkvereiste niet is bewezen. Nu de Bank, naar de Commissie begrijpt, bij de registratie het vervalsen op het oog heeft gehad, kan dit niet tot registratie leiden en dient de Bank de registratie van de persoonsgegevens van Consument uit het EVR te verwijderen.

- 4.13 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie in het Incidentenregister wel gehandhaafd mag worden. De Commissie oordeelt dat ook deze registratie moet worden doorgehaald. Er is niet langer voldaan aan 3.1.1 van het Protocol. Nu fraude niet vast is komen te staan, zijn de geregistreerde gegevens niet langer ter zake dienend. De registratie draagt niet langer bij aan het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van strafbare gedragingen, en ook niet kan worden gezegd dat de registratie anderszins nog kan bijdragen aan de in artikel 4.1.1 Protocol omschreven doelen. Zie in vergelijkbare zin Hof Den Haag 10 april 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:655, overweging 29 e.v. en Geschillencommissie Kifid 2018-377, onder 4.6.

Registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

- 4.14 Vervolgens dient de Commissie te onderzoeken of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd, en is in te zien, door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkelijk wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. De vastgelegde gebeurtenissen hebben een uiteenlopend karakter, waarbij het gaat om kwesties die de veiligheid en integriteit van financiële instellingen (waaronder de Bank), de daaraan verbonden werknemers, hun klanten en overige relaties kunnen raken.

Op verwerking van persoonsgegevens in de interne registers van de Bank zijn de AVG en de Uitvoeringswet van de AVG (UAVG) van toepassing.

- 4.15 De Commissie is van oordeel dat de Bank tevens de registratie van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR dient te verwijderen. De door de Bank aangevoerde grondslag voor deze registraties is de in overweging 4.12 beschreven vorm van fraude, te weten het vervalsen van de huurovereenkomst. Omdat niet is komen vast komen te staan dat sprake is van deze vorm van fraude, is de door de Bank aangevoerde grondslag van deze registraties weggefallen. Het is aan de Bank om het doel van de registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie te onderbouwen. Nu zij geen andere grondslag heeft aangedragen, is de Commissie van oordeel dat ook de registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR niet kan worden gehandhaafd.

Immateriële schadevergoeding en proceskostenvergoeding

- 4.16 Consument heeft € 100.000 gevorderd als vergoeding voor immateriële schade. Uit de onderbouwing van de vordering blijkt dat Consument zich op het standpunt stelt dat de Bank onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld door het doen van een valse aangifte voor valsheid in geschrift. De Bank heeft hiermee de familienaam van Consument die mede gedragen wordt door een beroemd eerstegraads familielid aangetast hetgeen schadelijk is voor het imago van dit beroemde familielid. De Bank heeft dit betwist. De Commissie oordeelt als volgt.
- 4.17 Schade die het gevolg is van een onrechtmatige daad kan nadeel omvatten dat niet in vermogensschade bestaat. De benadeelde heeft ingevolge artikel 6:106 lid 1, aanhef en onder b, van het Burgerlijk Wetboek (BW) recht op een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding indien hij lichamelijk letsel heeft opgelopen, in zijn eer of goede naam is geschaad of op andere wijze in zijn persoon is aangetast. Het dossier bevat geen aanknopingspunten voor de Commissie om tot de conclusie te komen dat Consument *eigen* immateriële schade heeft geleden en/of dat de Bank valselijk aangifte heeft gedaan jegens Consument. Het feit dat de Commissie tot het oordeel komt dat geen sprake is van zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude door Consument doet hieraan niets af. De Commissie wijst deze vordering van Consument af.
- 4.18 Tot slot is niet gebleken dat Consument proceskosten heeft gemaakt waardoor de vordering voor een proceskostenvergoeding ook niet voor toewijzing in aanmerking komt.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de Bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de registraties in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR moet doorhalen. De Commissie wijst voor het overige de vordering van Consument af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.2 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemers zijn met inachtneming van de bepalingen in de artikelen 4.2.4 tot en met 4.2.7 Protocol voor zover relevant op basis van reciprociteit beschikbaar voor Veiligheidszaken van de andere (Organisaties van de) Deelnemers.

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(...)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.